

[Ingerlise Koefoed]

mener faktisk, at man i en periode burde prøve at give statstilskud til den slags ting.

Der tales meget i redegørelsen om en overbygning på dette område og en udvekslingsordning mellem bibliotekerne, og jeg er da indstillet på og også sikker på, at det er nødvendigt, at man får en udvekslingsordning og en overbygningsordning. Jeg er ikke rigtig i stand til af redegørelsen at se, om de løsnin-ger, man forestiller sig nu, er de helt rigtige. For mig, undskyld, roder det en lille bitte smule, men jeg er i hvert fald i stand til at bedømme, at 4 år er en meget lang periode at regne med til overbygningen på statens trykkeri og bibliotek for blinde, og jeg mener sådan set også, at man i forbindelse med en udbygning af overbygningsfunktionen dér må skulle ændre statutterne for dette bibliotek, for sådan som det fungerer i dag, kan dets materiale vel stadig kun stilles til rådighed for folk, der lider af en høj grad af blindhed – jeg kan ikke huske procentdelen.

Det er også helt galt med punktskriftsmaterialerne. Jeg mener, det er meget vigtigt, at man bliver ved med at udsende punktskriftsmaterialer, fordi det betyder noget for dem, der kan punktskrift, at de kan læse en bog på den måde. Det er også meget vigtigt for den gruppe af døvblinde, som ikke har andre muligheder for læsning end ved punktskrift. De har nogle meget dårlige små tidsskrifter, som er deres mulighed for at få nyheder fra omverdenen, og hvis man virkelig ville ofre lidt på det her, burde man altså også sørge for, at punktskriftsbladene, som hedder Punktavisen og Nyhedsbladet, kunne udkomme i større udgaver og meget oftere, end de gør.

Vi foreslog i B 120, som ligger bag denne redegørelse, at landslydavisen skulle udkomme daglig, og at man skulle gå videre med at forsøge at få lavet dagblade på lyd. Hvis der skal prioriteres, mener jeg nok, at dagblade-ne bør have den højeste prioritet, og det er stadig et meget stærkt ønske fra store grupper af læsehandicappede at få adgang til dagblade af forskellig politisk observans og med forskellige kulturelle holdninger, præcis på samme måde som andre mennesker har det. Jeg ved godt, at mediekommissionen understregede, at det med de lokale lydavisers var vigtigst, og det er også meget vigtigt, men vigtigst ved jeg ikke om jeg vil kalde det. Det er i hvert fald lige så vigtigt, at man får sin

daglige avis ind ad døren, på samme måde som vi andre får det.

Om tidsskrifterne vil jeg til sidst i denne omgang sige, at vi som politikere først af alle næsten må vide, hvor vigtige tidsskrifter er, for at man kan følge med i informationen på de områder, vi nu engang skal følge med på. Jeg mener, at man virkelig må gøre sig anstrengelser for dels at bevare det antal lyd-tidsskrifter, man allerede har, dels at få udbygget dem, og så mener jeg i øvrigt, at staten burde gå forud på dette område. Der produceres tidsskrifter i DSB, i statens hus-holdningsråd, i statens informationstjeneste, og der udsendes meget andet offentligt mate-riale, alt det burde naturligvis foreligge på lyd.

Min konklusion må altså være, at man må foretage de nødvendige undersøgelser af gruppen af læsehandicappede, dens omfang, sammensætning og forskelligartede behov, og at man må arbejde hurtigt videre med at sikre en udvekslings- og overbygningsfunktion; man skal ikke vente i 4 år, før man er færdig med det. Færdig bliver man i øvrigt aldrig, men man skal gøre så meget som muligt så hurtigt som muligt. Man må skaffe midler til fornyelse af det materiel, man bruger til blindskriftsmateriale, aviser og dagblade bør udkomme på lyd, og antallet af kommunale lydavisers bør forøges, ligesom tidsskrifter bør produceres i lydudgave – gerne for mig på statens bibliotek og trykkeri for blinde, gerne i et tidsskriftscenter, det skal jeg ikke blande mig i; jeg mener, at det problem må de forskellige grupper og foreninger af læsehandi-cappede gå sammen om at løse.

Ligestilling skal altså med andre ord ikke bare være et pænt ord på et stykke papir eller på et lydbånd; den kan ikke opnås med ét slag, det er jeg enig i, men det går for langsomt med at opnå den.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

I anledning af fru Ingerlise Koefoeds om-tale af tipsmidlerne til KLO-området vil jeg sige, at jeg er blevet orienteret om, at der faktisk ikke ydes nogen tipsmidler til selve aktiviteten med hensyn til at få tidsskrifterne på lyd; der er derimod tale om, at man har fået et beløb, formentlig et engangsbeløb, på 17.000 kr. over tipsmidlerne til et adresse-ringssystem og anden teknik, og at man også